

N. 6069 : 1.

ACC. N:R. _____

Landskap: *Småland*

Upptecknat av: *J. A. Göth.*

Härad: *Uppvidinge*

Adress: *Björås.*

Socken: *Gjösås*

Berättat av: *Densamme*

Uppteckningsår: *1939*

Född år *1869* i _____

Pranam. (H. G. 14.)

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1 sid.

Småland
Cyprianus
Jonas
1869

Tranan.

6069

J. A. Göth
- 958 1869 -
Bevis

Vol. 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A. G. H.

Våren var ju en underlig tid och det är klart att naturmänniskorna hörde och och såg mycket som inte vi ser. Vinternätterna hade ju varit långa, men vid vårfrudag-Varfedan, var ju dag och natt lika och dessutom var kölden inte så skarp att det var nödvändigt att elda nattetid och att ha eld i spiseln bara för att se att arbeta, var ju inte ekonomiskt och därför lade folk sig så snart solen gått ned. Det var temligen ofarligt att sitta uppe och arbeta sedan solen gått ned, men att ligga kvar i sängen sedan solen gått upp, var riskabelt och det sades att tranan sket i sängen och i ögonen på den som låg sedan solen gått upp och det var folk rädda för, alla viste ju hur det gått med Tobie ögon när svalorna tappat bara en så liten klick i dem. En vecka, eller halvannan efter nya varfedan var gamla varfedan och till dess skulle all veden på vedkastarna vara upphuggen, var han inte det, så sket tranan även i veden och han blev så seg att det var rent lögn att spräcka honom. Till varfeda skulle tranbären vara plockade, de som var kvar då tog tranan och om hon inte kunde ta alla, så sket hon även i dem så att de blev svarta och inte höll att ta i. Varfehäljen var ingen kalashälg, men i var stuga bakades det våfflor och äts, och det är det enda som finns kvar av sederna i den helgen.

J. A. Göth

Skriv endast på denna sida!